

עיריית רמת-גן

אגף החינוך

בית הספר התיכון העירוני "אהל-שם"

יד לישראל ארצי

הלוואי ומענן תרד עלינו קשת
הלוואי שלעולם הזה יש תקנה...

הלוואי ויום יצמח מתוך סופה גועשת
הלוואי ולא תאבד לעד המתנה
הלוואי שהמדבר יצמיח עשב דשא
הלוואי ועוד נשב בצל התאנה.

אהוד מנור

כ"ח אדר ב תשפ"ד
07 אפריל 2024

תלמידים, הורים ומורים יקרים,

היום אנחנו מציינים חצי שנה לשבת השחורה שהחלה את מלחמת "חרבות ברזל", שסופה אינו נראה באופק. הבוקר התבשרנו גם על עוד ארבעה חיילי צה"ל שנפלו בקרב, והצטרפו לרשימה הארוכה של החללים. החזית הדרומית והחזית הצפונית בוערות – לקראת אפשרות של התלקחות חמורה יותר בצפון, כמו גם מהמזרח. ישנם אירועי טרור ונסיונות טרור רבים שמקורם ביהודה ושומרון, וצה"ל נלחם במספר חזיתות רחוקות יותר, שלכולן מקור משותף – איראן.

הכאב והעצב על החטופים, על ההפקרה, אוזלת היד, והסכנה הברורה והמיידית לשלומם – עצומים. הכאב והעצב על ההרוגים/נרצחים הרבים (ביניהם ששה מבוגרי בית הספר), על הפצועים בגוף ובנפש – עצומים. הכאב והעצב על למעלה מ – 100,000 מפונים מביתם – עצומים. אנחנו בלי ספק באחת משעותיה הקשות ביותר של מדינת ישראל.

בתווך נראה שלא למדנו דבר מהשנה שקדמה להתקפת החמאס. הממשלה עסוקה בשרידות פוליטית, על חשבון הצרכים החברתיים הכלליים. הקואליציה (בהתנגדות טקסית של חברי "המחנה הממלכתי") מעבירה תקציב מדינה עם כספים קואליציוניים בסכומים שלא נראו בעבר, וחברת דירוג אשראי מחליטה על הורדת דירוג האשראי של ישראל. גיוס החרדים מתמסמס גם בשעה בה זקוקים לכך מאד, והתקפות הפוליטיקאים על מפקדי צבא בכירים (שאינן חולק על כשלונם בשבעה באוקטובר), גם כנסיון להסיט מעצמם את האחריות המתבקשת, לא חדלות.

וכאילו לא די בזה, כשכבר ניהלנו סוג של שיגרת חירום, ארגון המורים הודיע על עצירת הפעילות החברתית – ערכית המתקיימת לאחר שעות הלימודים, ואסר על מסירת ציונים על אירועי הערכה. לפני תחילת השנה כשנדמה היה שעומד להיחתם הסכם שכר למורי התיכונים

ב"ה"ס התיכון "אהל-שם" מיסודו של ד"ר א. קולר

רח' סמדר פינת רוקח (רוקח 118) ת"ד 10173 מיקוד 5259228, ☎ 03-6239222, פקס: 03-6239212
אתר: <http://www.ohel-shem.com> דוא"ל: ohelshem@ohel-shem.com

עיריית רמת-גן

אגף החינוך

בית הספר התיכון העירוני "אהל-שם"

יד לישראל ארצי

כתבתי לכם ש"מובטח לנו ששנים מספר נוכל להירגע מהחשש לעיצומים ושביתות, והלימודים יתנהלו ללא הפרעות מיותרות, שפוגעות הן בתלמידים והן במורים". נאיבי.

תלמידות ותלמידים יקרים,

הברבור השחור בדמות מגיפת הקורונה הוביל לשנתיים לא רגילות. קשות. שנתיים שהשאירו חותמן הקשה עליכם. נדמה שהקורונה לא הייתה אלא פרומו בלתי מזיק לשנה הנוכחית. זוהי השנה הקשה מכל. אנחנו ואתם מנסים לעשות את המיטב בתנאים מורכבים. אנחנו ואתם מנהלים מעין שיגרה שמטרתה לשמר את הפעילות החברתית, הלימודים וההיבחות עד כמה שניתן. כשאנחנו עושים זאת ליבנו והערכתנו למפונים שעושים זאת בתנאים בלתי אפשריים: "אורט דנציגר" קריית שמונה, למשל. גם הם וגם אנחנו חברים בפורום בתי הספר להם שותפות עם בתי ספר תאומים בשטוטגרט, גרמניה – פורום SCORA (Schools Opposing Racism and Antisemitism). אלא שמאז פינוי קריית שמונה, 1,400 תלמידי אורט לומדים בכ – 110 בתי ספר שונים, והמשפחות מפוזרות בכ – 400 יישובים שונים. מטורף. כל הכבוד לצוות ההוראה ולתלמידים שמצליחים להחזיק מעמד בתנאים כאלה.

2

כשחושבים על חצי השנה האחרונה קשה להיות אופטימיים. אין שום דבר משמח בדברים לעיל. ועדיין יש, ואולי חובה לקוות שהמצב ישתנה לטובה. בשעות כאלה נוכל להתנחם בשירו של אהוד מנור, שהלחין בועז שרעבי, "הלוואי" (ושזכה במקום האחרון בקדם אירוויזיון של שנת 1986, כי לא פעם שירים נצחיים מתגלים בדיעבד). השיר הנפלא הזה שכולו תקווה לעתיד אנושי טוב יותר (ושגם אני בזמנו לא הבנתי עד כמה הוא גדול), קורא לנו לזכור שמתוך סופה גועשת יכול להיוולד יום שכולנו נשמח בו. שבמדבר יכול לצמוח דשא, ושמענן תבוא הקשת. מדינת ישראל בשעה קשה אך אינה בסכנה קיומית. המחיר שאנחנו משלמים על הזכות לחיות כאן בשלום ובבטחון הוא כבד מאד. אבל למרות המחיר הכואב, יום יבוא וכמו המסופר על ימיו של שלמה המלך, נשב תחת צל התאנה.

בחג הפסח, חג החירות הממשמש ובא נכרוך יחד מרור וחרוסת, כסמל להסטוריה ולהווה הישראלית, נדע שיכול נוכל לאויבינו הרוצים לכלותינו, ונבטח בעתיד טוב יותר שבוא יבוא. בברכת ושבנו בנים ובנות לגבולם - לחטופים ולחיילים,

ישראל וילוז'ני

מנהל בית הספר

ב"ה"ס התיכון "אהל-שם" מיסודו של ד"ר א. קולר

רח' סמדר פינת רוקח (רוקח 118) ת"ד 10173 מיקוד 5259228, 03-6239222, פקס: 03-6239212
אתר: <http://www.ohel-shem.com> דוא"ל: ohelshem@ohel-shem.com